

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 477/2025-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka prerokoval oznámenie sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky **Roberta Šorla** o dôvodoch jeho vylúčenia vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 2524/2023 a takto

r o z h o d o l :

1. Sudca III. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky Robert Šorl je **vylúčený** z konania a rozhodovania vo veci vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2524/2023.
2. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav a oznámenie sudcu

1. Sudca ústavného súdu Robert Šorl podľa § 50 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) oznámil predsedovi ústavného súdu možné dôvody svojho vylúčenia podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2524/2023. V tejto veci sťažovateľ Lawyers Group s.r.o., Prievozská 37, Bratislava, zastúpený Fridrich Lawyers, s.r.o., Mickiewiczova 10, Bratislava, namieta porušenie svojich základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj svojho práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd i práva podľa čl. 1 ods. 1 prvej vety Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Co/60/2019-512 z 29. januára 2020 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/77/2023 z 28. júna 2023.

2. Z oznámenia vyplýva, že vec vedená ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2524/2023 bola pridelená sudcovi spravodajcovi Martinovi Vernarskému, ktorý je členom III. senátu ústavného súdu, rovnako ako sudca Robert Šorl, ktorý po oboznámení sa s obsahom tejto ústavnej sťažnosti zistil objektívne skutočnosti, ktoré by mohli vzbudzovať pochybnosti o jeho nezaujatosti.

3. Sudca Robert Šorl uviedol, že napadnutými rozhodnutiami bolo rozhodované v konaní iniciovanom sťažovateľom ako žalobcom, v ktorom sa proti Slovenskej republike ako žalovanej domáhal zaplataenia náhrady škody vo výške 40 816 844,99 eur vzniknutej v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prievidza, ktorým v roku 2006 odmietol prijať elektronické podania sťažovateľa. Sudca Robert Šorl bol vo veci sťažovateľa činný ako sudca okresného súdu. Postup okresného súdu zakladajúci nárok na náhradu škody bol napadnutý ústavnými sťažnosťami, ku ktorým sa okresný súd vyjadril podaniami, na ktorých vypracovanie bol sudca Robert Šorl ako sudca tohto súdu poverený vtedajšou predsedníčkou okresného súdu. Obe vyjadrenia sa nachádzajú v spisoch ústavného súdu vo veciach sp. zn. IV. ÚS 35/08 a II. ÚS 149/08. V oboch spomínaných konaniach ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu boli porušené ústavné práva sťažovateľa. V nadväznosti na uvedené aj počas týchto konaní s ním predsedníčka okresného súdu konzultovala ďalší postup okresného súdu pri spracovaní podaní sťažovateľa. Práve tento postup okresného súdu je predmetom skutkového stavu, z ktorého sťažovateľ v priebehu ústavnou sťažnosťou namietaného konania na všeobecných súdoch vyvodzoval svoje nároky na náhradu škody proti Slovenskej republike.

4. Pokynom predsedu ústavného súdu z 27. augusta 2025 bolo oznámenie pridelené na rozhodnutie štvrtému senátu ústavného súdu v súlade s čl. IV bodom 1 písm. d) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2025 do 31. decembra 2025.

II.

Relevantná právna úprava a posúdenie veci ústavným súdom

5. Podstata spravodlivého poskytovania súdnej ochrany spočíva aj v tom, že ju vykonáva nestranný sudca, ktorý je bez predsudkov a bez pomeru (pozitívneho či negatívneho) k predmetu sporu či k osobám zúčastneným na konaní. Požiadavka nestrannosti sudcu sa dotýka samej podstaty spravodlivosti a jej vnímania. V judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), na ktorú nadväzuje aj judikatúra ústavného súdu, sa rozlišuje nestrannosť subjektívna a nestrannosť objektívna. Subjektívne chápanie nestrannosti je posudzovaním správania súdu (sudcu). Subjektívna nestrannosť sa prezumuje, až kým nie je dokázaný opak. Objektívna nestrannosť sa posudzuje podľa objektívnych symptómov. Sudca môže subjektívne rozhodovať absolútne nestranne, ale napriek tomu jeho nestrannosť môže byť vystavená oprávneným pochybnostiam so zreteľom na jeho štatút či funkcie, ktoré vo veci vykonával. Tu sa uplatňuje tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Podľa ESLP je objektívny aspekt nestrannosti založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prerokúvanej veci a účastníkom konania. Treba v každom jednotlivom prípade rozhodnúť, či povaha a intenzita vzťahu sú také, že naznačujú nedostatok nestrannosti súdu (rozsudok ESLP z 10. 6. 1996, Pullar v. Spojené kráľovstvo, č. 22399/93).

6. Podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

7. Podľa § 49 ods. 4 zákona o ústavnom súde dôvody vylúčenia podľa odseku 1 alebo odseku 2 oznámi sudca ústavného súdu bezodkladne predsedovi ústavného súdu.

8. Podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu ústavného súdu rozhoduje iný senát ústavného súdu určený rozvrhom práce.

9. Námietkový senát ústavného súdu vzal pri posudzovaní subjektívneho hľadiska do úvahy, že sudca ústavného súdu Robert Šorl vo svojom vyjadrení výslovne subjektívnu zaujatosť nevyhlásil. Následne podrobil nestrannosť sudcu Roberta Šorla testu objektívnemu, teda posúdeniu, či skutočnosti uvedené v jeho oznámení môžu z pohľadu externého pozorovateľa (účastníka konania alebo verejnosti) vzbudzovať objektívne odôvodnené obavy, že tento sudca vo veci nie je nestranný.

10. Vo vzťahu k objektívnemu testu námietkový senát konštatuje, že hoci sudca Robert Šorl nebol vo veci, ktorej sa týka ústavná sťažnosť, činný ako zákonný sudca, aktívne sa podieľal na obhajobe procesného postupu okresného súdu pri spracovaní podaní sťažovateľa v podobe konzultácií s predsedníčkou okresného súdu i spracovaním vyjadrení vo veci. Sťažovateľ svoj nárok na náhradu škody v konaní napadnutom pred ústavným súdom odôvodnil práve dotknutým procesným postupom okresného súdu, a preto z objektívneho hľadiska zjavne existuje legitímny dôvod na obavy, či by sa sudca Robert Šorl skutočne javil ako nestranný so zreteľom na jeho pomer k veci v konaní predchádzajúcom konaniu na ústavnom súde.

11. Z uvedených dôvodov námietkový senát ústavného súdu rozhodol o jeho vylúčení z konania a rozhodovania v danej veci (bod 1 výroku tohto uznesenia).

12. Zároveň ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. septembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu